

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ**

Πρωτ. 1530

Άριθμ.

Διεκπ. 703/19-12-2013

Χριστούγεννα 2013

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 92^Α
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

Πρὸς

Τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

*«Μυστήριον ξένον ὀρῶ καὶ παράδοξον!
οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον, θρόνον Χερουβικόν τὴν Παρθένον,
τὴν φάτνην χωρίον ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός,
ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν»*

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Μὲ τὰ λόγια ποὺ μόλις διαβάσαμε, ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία διὰ τοῦ θεοφθόγγου στόματος τοῦ Ὑμνογράφου τῶν Χριστουγέννων ἀντικρῦζει τὸ γεγονός τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως καὶ τὸ ὁμολογεῖ ὡς παράξενο μυστήριον, ἀσύνηθες καὶ μοναδικὸ.

Καὶ πράγματι τὸ σπήλαιο τῆς Βηθλεὲμ μεταμορφώνεται σὲ οὐρανό, ἡ ταπεινὴ φάτνη γίνεται τόπος φιλοξενίας τοῦ ἀχώρητου Θεοῦ, ἡ Παναγία Παρθένος ἀποδεικνύεται θρόνος ὑποβασταζόμενος ὑπὸ τῶν ἀγγελικῶν χερουβικῶν δυνάμεων. Τὸ ταπεινὸ Βρέφος ποὺ προσκυνοῦμε δὲν εἶναι ἓνα μικρὸ παιδάκι ποὺ ἔρχεται στὸν κόσμον ὅπως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ὁ παντέλειος Θεός. Τὸ γεγονός ποὺ ἐορτάζουμε δὲν εἶναι μία ἀπλῆ συνήθης γέννηση, ἀλλὰ ἡ Ἐνανθρώπιση τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου. Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ Θεὸς ἐνδύεται τὴν ἀνθρώπινη φύση, εἰσέρχεται στὴν ἱστορία καὶ ζεῖ ἀνάμεσά μας: *«ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη».*

Πραγματικὸ μυστήριον! Μέγα ὄντως καὶ παράδοξο! Τὸ ψάλλει ἡ Ἐκκλησία μας, τὸ ὁμολογεῖ ἡ θεολογία μας, τὸ μαρτυρεῖ ἡ πίστις μας: «ὁ ἀχώρητος παντὶ πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρὶ; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς μητρὸς;» Πῶς εἶναι δυνατόν ὁ ἄυλος Θεὸς νὰ λαμβάνει σάρκα, ὁ αἰώνιος Δημιουργὸς νὰ ἀποκτᾷ χρονικότητα, ὁ ἀχώρητος νὰ χωρεῖ μέσα στὰ περιορισμένα ὄρια τῆς ἀνθρώπινης φύσεως καὶ τῆς κοσμικῆς κτίσεως.

Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτον μυστήριον. Δίπλα σ' αὐτὸ λάμπει τὸ μυστήριον τῆς Θεοτόκου, τὸ σημεῖον τῆς ἐκ Παρθένου Γεννήσεως τοῦ Κυρίου. Ὁ Κύριος γεννᾶται μὲ θαυμαστὸ τρόπο ἀπὸ Παρθένο Μητέρα, ὄχι ἐκ σπέρματος ἀνδρός. Εἶναι «ἀπάτωρ ἐκ Μητρὸς καὶ ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς». Δηλαδή, δὲν ἔχει πατέρα ὡς ἄνθρωπος, ὅπως δὲν ἔχει καὶ μητέρα ὡς Θεός. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ὑμνογράφος ἱστάμενος ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ μυστηρίου ὁμολογεῖ ὅτι «ῥᾶον σιωπή», δηλαδή εἶναι προτιμότερη ἡ σιωπή, καθὼς ἡ γλῶσσα ἀδυνατεῖ νὰ περιγράψει τὸ ὄντως ἀπερίγραπτον μυστήριον.

Ἡ αἴσθησις ὅμως τοῦ μυστηρίου καὶ τῆς εὐλογημένης ἀπορίας δὲν σταματᾷ ἐδῶ. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ θεολογικὸ γεγονός τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ σημεῖον τῆς ἐκ Παρθένου Γεννήσεως, τὸ μυστήριον ἐκφράζεται καὶ ἀπὸ τὸν τρόπο, τὸν τόπον, τὶς συνθήκες καὶ τοὺς ὄρους μὲ τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος ἐνδύεται τὴν ἀνθρώπινη σάρκα. Λέγει πάλι ὁ ἐμπνευσμένος ὑμνογράφος γιὰ τοὺς μάγους ὅτι αὐτὸ πού τοὺς κατέπληξε δὲν εἶναι οἱ θρόνοι καὶ τὰ σκῆπτρα ἐνὸς ἐπιγείου βασιλέως, ἀλλὰ ἡ ἔσχατη πτωχεία τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ: «Τί γὰρ εὐτελέστερον σπηλαίου; τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων;». Καὶ ἐδῶ γεννᾶται ἡ νέα ἀπορία: Πῶς εἶναι δυνατόν ὁ Θεὸς νὰ λανθάνει, νὰ κρύβεται, μέσα σὲ μιὰ τέτοια ὑπερβολὴ κενώσεως; Νὰ γεννᾶται κάτω ἀπὸ τὶς πλέον ταπεινὲς συνθήκες πού μπορεῖ νὰ γεννηθεῖ ἄνθρωπος; Γιατί κατὰ τὸν ἔρχομό Του, ἀντὶ νὰ φανερώνη, Αὐτὸς νὰ κρύβει τὴ δόξα Του;

«Ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα τὸν Ἀδάμ θεὸν ἀπεργάσῃται», ὁ Θεὸς γίνεται ἄνθρωπος, γιὰ νὰ καταστήσει κατὰ χάριν θεὸν τὸν ἄνθρωπον. Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως: τὸ νὰ γίνει ὁ κάθε ἄνθρωπος, ὁ καθένας μας χριστόμορφος, θεόμορφος, δηλαδή μὲ χαρακτηριστικὰ τοῦ Θεοῦ. Καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν τέταρτην αἰτία τοῦ μυστηρίου.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, προσεγγίζοντας τὸ μέγα μυστήριον τῆς Θείας Ἐνανθρωπήσεως ἀφ' ἑνός, καὶ ρίχνοντας μιὰ ματιὰ στὸν πεπτωκότα κόσμον καὶ

στὴν ἀλήθεια τῆς στιγματισμένης ἀπὸ τὴν ἁμαρτία ἀνθρώπινης φύσεως ἀφ' ἑτέρου, διερωτᾶται κανεὶς τί σχέση μπορεῖ νὰ ἔχει ἡ πραγματικότητά μας μὲ τὴν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ; Πόσοι ἀπὸ μᾶς τοὺς βαπτισμένους χριστιανούς, τοὺς πιστοὺς τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ζοῦμε τὸ πνεῦμα τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων καὶ διατηροῦμε στὶς ψυχές μας τὸν πόθο μιᾶς τέτοιας θεϊκῆς προοπτικῆς ἢ ἔστω τὴν πίστη σὲ αὐτὸν τὸν προορισμό μας;

Καὶ ὁμως ἡ ἑορτὴ ἀνακυκλώνεται κατ' ἔτος γιὰ νὰ μᾶς ἐμπνεύσει πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνση. Εὐχὴ μου λοιπὸν καὶ φέτος εἶναι νὰ ἀναβαπτισθοῦμε στὸ φρόνημα καὶ τὸ πνεῦμα τῆς προοπτικῆς μιᾶς ζωῆς γεμάτης ἀπὸ τὴν ἐλπίδα τῆς χάριτος τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ καὶ Λόγου, ἐμπνευσμένης ἀπὸ τὸν ἱερό πόθο τῆς θεϊκῆς προοπτικῆς μας καὶ ἔτσι νὰ προσδοκοῦμε καὶ τὴν ἐπὶ γῆς εἰρήνη Του στὸν κατὰ τὰ ἄλλα ἀποστατημένο κόσμον μας.

Καιρὸς νὰ ξεκολλήσει ὁ νοῦς μας ἀπὸ τὴν ἀπειλὴ τοῦ θανάτου μας καὶ νὰ μετατεθεῖ πρὸς τὴν ἀληθινὴ ζωὴ μας. Μόνον ἔτσι ἡ ἀσφυξία τοῦ πτωτικοῦ μας κόσμου καὶ τὸ παραλήρημα τῆς ὑφισταμένης κρίσεως θὰ βροῦν τὴ θέση ποὺ τοὺς ἀρμόζει. Μόνον ἔτσι, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, θὰ καταλάβουμε ποιά εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ, ποιὸ τὸ μεγαλεῖο τοῦ ἀνθρώπου, ποιὸς ὁ προορισμὸς μας, ποιά ἡ ἀληθινὴ χαρὰ καὶ ποιά ἡ στέρεη ἐλπίδα.

Σᾶς εὐχομαι

«ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ, ΠΑΝΕΥΦΡΟΣΥΝΑ ΚΑΙ ΦΩΤΙΣΜΕΝΑ!»

«ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΧΡΟΝΙΑ!»

Μετὰ πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἐνανθρωπήσαντι ἀγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς Νικόλαος

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Νὰ ἀναγνωσθεῖ ἀντὶ κηρύγματος κατὰ τὴν Θεία Λειτουργία τῆς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων.